

EN LIKHET

Vi deltog i ett lopp med 1000 idrottare på en bana med en omkrets av 1000 meter och det var ett maratonlopp, men det hölls på stadion.

Publiken tittade på världens elitidrottare, som inte passade in på planen och vällde ut.

Vid loppets tjugonde kilometer bröt sig femtio idrottare från loppet och inledde en hård kamp.

Vi var rivaler men inte fiender.

När vi femtio atleter avslutade loppet hade vi gett resten fem varv, med start från den femtioförsta atleten.

Kamerorna var på oss tills vi avslutade loppet, och när vi avslutade loppet vände sig kamerorna mot de kvarvarande.

De som precis hade slagit på sina TV-apparater tittade med spänning som om loppet var nytt och ingen hade avslutat loppet.

När vi lämnade kameran lämnade vi scenen och lämnade lekplatsen till de andra.

Det är precis den situationen som händer i världen just nu.

Året är 2012 och femtio idrottare har genomfört loppet och stängt ridån.

Det fanns med andra ord de som avslutade sina program och drog sig ur under den perioden på året, och det fanns de som försökte genomföra sina program.

I det här sammanhanget är loppet både över och fortsätter, det vill säga när skådespelarna som avslutat sitt program lämnade scenen lämnades scenen till de som just nu reflekteras på tv-kameror.

Vi är just nu inne i ett lopp som har avslutats i huvudsak och fortsätter utseendemässigt.

Vi tittar just nu på idrottare springa som inte har fullföljt loppet, det vill säga de som ännu inte kommit i mål.

Därför fortsätter uppståndelsen, för de riktiga skådespelarna har lämnat scenen och kommer aldrig tillbaka.

Ta alla skådespelare på scenen från ena änden till den andra och skjut en av dem till den andra. Även om de verkar skilja sig åt finns det bara nyansskillnader.

Jag kan till och med säga att de fortfarande försöker förstå spelet de befinner sig i, men tiden tickar iväg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orion93 med Poeter.se id #230595 innehar upphovsrätten